

Cevdet KARAL

BİR YABANCIYLA*

Söylememi beklemeyin o kelimeyi
İnsan yaşar elbet bir nedenle
Sizi dinlemekse
Sabahtan akşama adres sorulan
Biri olmak, yabancı bir şehirde

Bir suçluluk duygusu geçiyor bana sizden
Aklıma bir şey geliyor bulanık bir şey
Cinayetler üstüne mi kuruyoruz benliklerimizi
Bazı şeyleri öldürüyoruz erkenden
Belki de bilmeden, evet bilmeden
Ama gözüm tutmadı sizi yalan söyleyemem
Saygın biri mi olur, istenmeyen kişileri seçip öldüren
Pişmanlığa alışık avuçlarımla
Sanki unutulmuş birini anımsamak isteyen
Başka nasıl biri olabilirdim ben
Bıraksanız, gitsem
Beni bu işe karıştırmayın, sizi daha fazla dinleyemem

Biri mi bir şey mi, ne peki
Yan yana iki koltuk, boş olanı mezar yeri
Bunlar açık unutulmuş ölü gözleri
Gece çürük bir kirazın içindeki çekirdekte
Ben solmuş bir bilettim bir günden öbürüne
Severdim uzak yerlerde düşünmeyi
Neyi seçsem, acısı büyüktü vazgeçtiğimin

* Bu ve izleyen şiirler, şairin yakında yayınlanacak *Cesedi Nereye Gömelim* adlı kitabındandır.

Bana söz ver aklından geçenleri söyle, tamam öyle
Kuşku deniz tuzu gibidir aşta, bil bunu böyle
Ne çılgınlık, o akşam, o kapının önünde
Seni uyandıran ışık değilse ne
Bahar duygusundan bir defile
Perdeler açılınca birden kış, çan sesleriyle
Öyle çoktu ki gözlerin ağ atmışsın denize
Parmak izlerin birer istiridy

Bir omzunu alsam nereye koysam
Her yanın ışık boynundan başlasam
Kayan toprak mı bileğın yok yanlış söyledim
Yalan söylemen Allah, dağa göründü kelimelerin

Göğsüne bir ses koydum, bildik bilmedik kişilerle
Bir gece çilek toplamaya gitmişiz de
Kesilmiş el bilekleri var
Dönerken, kır sepetinde

Ve iri iri
Renk renk gözler
Dondurma kâselerinde

BEYAZ ÇANTADAKİ KADIN

Kırmızı elbisem ve ben
Danstayım, bir tango hocasıyla
Dansta mıyım, hayatta mıyım
Bilmiyorum asla

Beni bir şamdan gibi
Tutuşturan bir adam vardı
Salondaki büyük masada
Kendi heykelini içimden
Kıskançlıkla yonttu çıkardı

Uykusundan uyandırmak mı
Artık hatırlanmayanları
Çok zaman sonra
Ama hayır asla

Kayıp bir şey gibiyim
Elimdeki beyaz çantada

ÖLÜ YURT

Olanın olmuşluğu korkunçtur
Tanrı bağışlar bağışlamaz zaman
Geri dönemez, kendinde olmayanı
Var kılmak için, kendine kıyan

Korkunçtur, hiç olmamış gibi
O geçip giden, o yok olan
Bir tek eylemdir bizi, bir tek o
Bir zamanki varlığa inandıran

Bir masaya uzanır ve sevinçle der ki
Birazdan bir ölü kalkacak burdan
O yalın biçimdir asıl gerçeğim
Ama gerçek aynı kalır her zaman

İmkânsız bir erkek çocuk gibi
Bir kadın bedeninden taşmaya çalışan

Almak istese de alamaz gözler
Seni yalanlayan kanıtların yerini
Nesnelere neysen öyle dokundun
Ve saklar izlerini ruhunun
Tüm gördüğün

Yurdun ölü, sen o yurda sürgünsün